

fronti, koja ima oblik potkove i tako tjeraju ribu na plićake prema onima, koji su na obali. Kada se približe obali najednom nastane divljačko prskanje, jer ovi sa obale polete u vodu. Nakon nekoliko minuta iz tog divljačkog prskanja izlazi jato zadovoljnih kormorana. Takav lov opetuju po nekoliko puta, dok se ne zasite. Računa se da svaki kormoran dnevno pojede oko 1 kg. ribe. On uglavnom nastoji da se domogne riba boljih vrsta. Najmiliji mu je šaran. Riba koja mu se otme nosi vječnu biljegu, koja joj ostane od zadobivene ra-

ne, jer njegov jaki i oštri kljun nemilosrdno reže. Često se nalazi riba, osobito šarane, sa takovim biljegovom.

U onim vodama Ribolovnog centra sa sjedištem u Apatinu, na kojima kormorani dominiraju, potpuno je nestao šaran sa visokim hrptom (ribnjački šaran), zato što se vrlo sporo kreće, a oni ga lako love. Kormorani su poseban problem za ove predjele, a nanose godišnje milijonske štete.

B. GREGORIĆ

HUNTING & FISHING – JUGOSLAVIA

To je naslov jedne brošure, prospekta, u višebrojnoj izradi na 20 stranica teksta sa slikama, koji nam je — slučajno — došao u ruke. Ističemo ovo slučajno, jer smatramo da naša redakcija sa svojim stručnim listom i funkcijom koju vrši već osmu godinu u našem ribarstvu, može s pravom očekivati, da bude iz kruga tvoraca ovakvog prospekta o tom izdanju barem naknadno obaviještena, ako to već nije učinjeno prije štampanja. Na prospektu nije označen izdavač, a nije označena ni godina izdanja. Saznali smo raspitivanjem, da je štampan davno, možda prije dvije godine. Da li je to točno neznamo.

Ne ulazimo u sadržaj pod naslovom »Hunting«, koji je naslov na sva tri izdanja, njemačkom, francuskom i engleskom, za čudo jednak, istojezičan, iako je trebalo i naslov staviti u tri jezika. Nas zanima ono »& Fishing«. Pažljivo smo pročitali tekst u sva tri izdanja. Moramo odmah reći kratko i jasno: Bilo bi bolje da ova stvar sa ovakvim tekstom uopće nije ugledala svijetlo dana. Pitamo se, zar u Jugoslaviji imaju ljudi tako slabo i pogrešno znanje o svojim ribama. To će se pitati i svaki strani turist. No to može da se zapita i svaki naš iole pismeniji ribar. Nažalost to se nisu pitali, kako vidimo. Izdavači, tvorci ovog izdanja, autor i prevodioc. Evo zašto:

U njemačkom tekstu pod naslovom »Der Angelsport in Jugoslawien« sve vrvi od stvarnih porošaka. Mi ćemo navesti nekoliko najkrupnijih. Na str. 12 kaže se, da je među udičarima (našima u Jugoslaviji) poznata »Drina-Regenbogenforelle« po krupnim primjercima od 25—30 kg. Međutim i nepismeni ribari na Drini znadu, da u toj rijeci nema nikakvih »Regenbogenforelle«, a što je to i kakva je to riba »Drina-Regenbogenforelle« to najbolje zna autor i prevodioc. U ribarskoj struci nitko takvu ribu ne pozna jer ona i ne postoji.

Međutim da zbrka bude još veća i sramota potpunija, u engleskom tekstu je na odgovarajućem mjestu navedeno isto t. j. »rainbow-trout« pa dodano u zagradi Salmo hucho.

Pitamo se zašto nije u njemačkom tekstu rečeno »Der Huchen« kako se na njemačkom jeziku naziva riba poznata pod naučnim imenom Salmo hucho (točnije Hucho hucho).

Za Čehotinu na str. 13 kaže se, da ima izvanredno bogatstvo na »Regenbogenforellen«, a trebalo je opet reći »Huchen« pa bi svaki Nijemac to

razumio. Ovako će se čuditi kako to da u Jugoslaviji uspijevaju »Regenbogenforellen« i rastu do neviđenih težina od 25—30 kg, kada nigdje na svijetu pa ni u svojoj domovini u Sjevernoj Americi ne mogu da postignu toliku težinu.

Na str. 13 nalazimo i za rijeku Bosnu sličnu pjesmu o »Regenbogenforelle« uz dodatak da tamo u toku rijeke na desetak kilometara od izvora ima pastrve »u velikim količinama«. Kako bi sarajevski ribari bili zadovoljni da je to istina! Samo u prospekte namijenjene inostranstvu ne bi se smjelo stavljati podatke, koji će ljude zavesti u bludnju i onda će ih oni smatrati svijesnim zavaranjem lakovjernih stranaca!

Na str. 14 ponavlja se sa Vrbasom opet isto sa »Regenbogenforelle«, ali je vrhunac postignut kod Neretve. Tu je rečeno da u Neretvi, na mjesto »Regenbogenforelle« živi »die marmorierte Forelle«. To je točno, ali je dalje stavljena Neretva i Čehotina u isti red pa je napisano, da su to u cijeloj Evropi najbolje ribolovne vode, a uz to »Ihr Huchen« dosegne težinu od 25 kg. Dakle ovdje je ipak »Huchen«, ipak su tvorci prospekta po negdje znali naći riječ »Huchen« samo nisu znali na žalost kamo i kada spada ta riječ.

Nadalje rečeno je za Neretvu da ima »berühmte Weichmaul«, a na str. 15 opet »Weichlippen«. To bi imala biti naša mekousna. Trebalo je njemački reći »Weichmaulforelle«. No otkuda bi to pisac, prevodilac i izdavač mogli da znadu. A zašto nisu pitali i posavjetovali se s našom Redakcijom ili s nekim od naših instituta za ribarstvo. Da li izdavači znadu da takve ustanove postoje ili su možda iz nekih razloga trebali da ostvare to izdanje mimo svih faktora, koji su i te kako pozvani da kažu svoju riječ prije štampanja ovakvih stvari.

Na str. 16 za rječicu Jadro je napisano, da u njoj ima »Forellen«. Zašto je upravo ovdje, gdje je to naročito važno, propušteno da se istakne, da u Jadru živi ne obična pastrva, nego znamenita solinska pastrva ili solinska mekousna.

Isti je propust učinjen i kod Knina i kod rijeke Krke. I tamo prema prospektu žive samo obične »Forellen«. Međutim tamo živi čuvena po cijelom svijetu (samo ne kod tvorca ove brošure) zlousta ili njemački »Stumpfmaulforelle«, koje nigdje drugdje nema na kugli zemaljskoj.

Zar ne bi bilo umjesno i korisno, da je težište položeno bar donekle, na takve vrste riba, kojih nema u drugim zemljama, a ne da se stalno ističu »Forellen«, pastrve, kojih ima po cijeloj Evropi.

Na str. 18 saznajemo, da u vodama Crne Gore ima »Bachforellen, kalifornischen Huchen, Regenbogenforellen und Aeschen«. Autor i prevodioc bi trebali znati da je ta famozna »Regenbogenforelle« u stvari pastrva iz Kalifornije, a kalifornijski Huchen, to je novi plod znanja autora ili prevodioca, jer takva riba ne postoji.

Na str. 18 vidimo da u Zeti i Morači ima »grosse Huchen«, iako ih tamo nema, nego kao i u Neretvi »marmorierte Forelle«. Na str. 19 vidimo, da je u Sloveniji ta »Regenbogenforelle« u stvari Trutta iridea, dok je ona po engleskom tekstu na str. 12 opet Salmo hucho.

Ima i drugih manjkavosti u ovoj brošuri u sva tri jezika. Pitamo se, gdje je osjećaj odgovornosti kod proizvođača ovakvih pruspekata.

Z. T.

Razne vijesti:

USPJEH RIBARA IZ PREDUZEĆA ZA ULUV RIBE RIJEKA CRNOJEVIĆA

Ribari preduzeća za ulov ribe »Obod« sa Skadarskog Jezera, postigli su dobar uspjeh u prvom kvartalu 1953 godine. I pored toga što su vladali nepovoljni meteorološki uslovi i visok vodostaj na Skadarskom Jezeru, ovo nije omelo ribare da postignu dobre rezultate. Za nepuna tri mjeseca ribari su uspjeli da ulove nešto više od 20 vagona konzumne ribe. Ovo zaista predstavlja dobar rezultat ovog kolektiva.

Preduzeće je uspjelo da veći dio proizvoda dostavi na tržište u svježem stanju ili u polupre-rađevinama. Kako raspolaže sa dobrim voznim parkom i jednim većim frižider-kamionom, to su sva okolna tržišta na vrijeme bila snabdjevena ribom. Osim toga znatne količine svježe ribe dostavljene su Preduzeću za preradu ribe Bijela u Boki Kotorskoj.

Preduzeće za ulov ribe »Obod« Rijeka Crnojević

USKORO ĆE PRORADITI TVORNICA ZA PRERADU RIBLJIH OTPADAKA U R. CRNOJEVIĆA

Montaža strojeva za preradu ribljih otpadaka i košljive ribe u R. Crnojevića nalazi se u završnoj fazi. Osnivanjem ove tvornice riješit će se jedan značajan problem ribarstva na Skadarskom jezeru. Ogromne količine ribljih otpadaka tvornice za konzerviranje i preradu ribe sa Crnojevića Rijeke kao i velike količine košljive i za konzum neupotrebljive ribe koja se lovi u toku godine, bit će pravilno upotrebljene. Računa se da se u toku

godine ulovi oko 20 vagona takve ribe. Istovremeno preduzeće će se riješiti jednog problema, koji mu je zadavao prilično glavobolje, jer je sitnu i košljivu ribu koja nije išla za konzum moralo odnositi u jezero i bacati natrag u vodu. Na taj će način to pitanje biti pravilno riješeno i naša pri-vreda dobiti dva dragocjena proizvoda — riblje brašno i riblje ulje.